

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena na
teritoriji bivše Jugoslavije od
1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 17. decembar 2010.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 17. decembra 2010.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO DRUGOM ZAHTJEVU ZA PRIHVATANJE DOKAZNIH
PREDMETA BEZ POSREDSTVA SVJEDOKA: GENERAL MICHAEL ROSE**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Drugom zahtjevu za prihvatanje dokaznih predmeta bez posredstva svjedoka: general Michael Rose", koji je optuženi podnio 1. novembra 2010. godine (dalje u tekstu: Drugi zahtjev), i ovim donosi odluku po njemu.

I. Kontekst i argumentacija

1. Dana 28. oktobra 2010. Vijeće je donijelo "Odluku po zahtjevu za prihvatanje dokaznih predmeta bez posredstva svjedoka: general Michael Rose" (dalje u tekstu: Prva odluka o prihvatanju bez posredstva svjedoka – dokumenti generala Rosea), u kojoj je, na osnovu pravila 89 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) i uzimajući u obzir "Nalog u vezi s procedurom za vođenje sudskog postupka", izdat 8. oktobra 2009. (dalje u tekstu: Nalog), odbilo Karadžićev "Zahtjev za prihvatanje dokaznih predmeta bez posredstva svjedoka: general Michael Rose" (dalje u tekstu: Prvi zahtjev) bez prejudiciranja, pošto optuženi nije uspio da objasni kako se svaki od 17 dokumenata predloženih za uvrštavanje u spis bez posredstva svjedoka (dalje u tekstu: dokumenti) uklapa u njegovu tezu, zbog čega Vijeće nije moglo valjano procijeniti dokaznu vrijednost tih dokumenata.

2. Dana 1. novembra 2010. godine, optuženi je podnio Drugi zahtjev, u kojem je ponovno zatražio da se dokumenti uvrste u spis bez posredstva svjedoka.¹ Kao i u Prvom zahtjevu, optuženi u Drugom zahtjevu navodi broj na osnovu pravila 65ter, datum, kratak opis i relevantnost svakog dokumenta, kao i kratak opis kako se svaki dokument uklapa u njegovu tezu. Osim toga, optuženi odgovara na prigovor o neprihvatljivosti dokumenata br. 12 i 14 u "Odgovoru na Karadžićev zahtjev za prihvatanje dokaznih predmeta bez posredstva svjedoka: general Michael Rose", koji je tužilaštvo podnijelo 21. oktobra 2010. (dalje u tekstu: Prvi odgovor) na osnovu toga što nije moglo utvrditi autentičnost

¹ Dokumenti imaju brojeve na osnovu pravila 65ter: 10352, 1D2449, 1D2452, 1D2454, 1D2456, 1D2469, 1D2470, 1D2477, 1D2480, 1D2488, 1D2510, 1D2513, 1D2516, 1D2526, 1D2530, 1D2551.

ta dva dokumenta budući da originalni dokumenti nisu bili uneseni sistem e-court.² Optuženi tvrdi da su dokumenti br. 12 i 14 ranije bili prihvaćeni u predmetu *Tužilac protiv Galića*, i da, prema tome, imaju dovoljno pokazatelja autentičnosti da bi bili prihvaćeni u ovom suđenju.³ Osim toga, on napominje da je od Službe za organizaciju i podršku rada sudnica zatražio originalne verzije dokumenata na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku, ali ih ona nije uspjela pronaći.⁴

3. Dana 15. novembra 2010. tužilaštvo je podnijelo "Drugi odgovor na Karadžićev zahtjev za prihvatanje dokaznih predmeta bez posredstva svjedoka: general Michael Rose, s Dodatkom A" (dalje u tekstu: Drugi odgovor). Tužilaštvo navodi da se ne protivi prihvatanju dokaza br. 1-4, 6, 7, 9, 11, 14-16 i 18-20.⁵ Međutim, ono tvrdi da dokumente br. 5, 8, 10, 12, 13 i 17 ne bi trebalo prihvatiti jer nisu relevantni i nemaju dokaznu vrijednost.⁶ Osim toga, tužilaštvo tvrdi da je argument optuženog da je autentičnost dokumenata br. 12 i 14 utvrđena na osnovu toga što su bili prihvaćeni u predmetu *Galić* implicitno iznijet u skladu s pravilom 94(B) Pravidnika. Na toj osnovi tužilaštvo povlači svoj raniji prigovor o autentičnosti ta dva dokumenta.⁷ Tužilaštvo tvrdi da su ispunjene odredbe pravila 94(B) u odnosu na dokument br. 14, te prema tome, taj dokument može biti prihvaćen. Međutim, ono tvrdi da dokument br. 12 ne bi trebalo prihvatiti jer nije relevantan i, shodno tome, ne ispunjava drugi kriterijum testa u skladu s Pravidnikom.⁸

II. Mjerodavno pravo

4. Pravilo 89 Pravidnika, u relevantnom dijelu, predviđa sljedeće:

(C) Vijeće može prihvatiti bilo koji relevantan dokaz za koji smatra da ima dokaznu vrijednost.

(D) Vijeće može izuzeti dokaz ako potreba da se osigura pravično suđenje uvelike nadmašuje njegovu dokaznu vrijednost

² Prvi odgovor, par. 5. Relevantni brojevi dokumenata na osnovu pravila 65ter su 1D2510, odnosno 1D2551.

³ Drugi zahtjev, fusnota 3.

⁴ Drugi zahtjev, fusnota 3.

⁵ Drugi odgovor, par. 1.

⁶ Drugi odgovor, par 3-9.

⁷ Drugi odgovor, par. 10-11.

⁸ Drugi odgovor, par. 12.

5. Pretresno vijeće podsjeća, kao što je učinilo u ranijim odlukama po zahtjevima za prihvatanje dokaznih predmeta bez posredstva svjedoka, da je prihvatanje dokaznih predmeta bez posredstva svjedoka praksa koja je uvriježena u jurisprudenciji Međunarodnog suda.⁹ Dokazi mogu biti prihvaćeni bez posredstva svjedoka ako su ispunjeni uslovi iz pravila 89. Kada su uslovi iz ovog pravila ispunjeni, Vijeće ima diskreciono pravo u pogledu prihvatanja dokaza, između ostalog na osnovu pravila 89(D).¹⁰

6. Osin toga, Pretresno vijeće podsjeća na svoj Nalog u kojem u vezi sa svim zahtjevima za prihvatanje dokaznih predmeta bez posredstva svjedoka navodi sljedeće:

Strana koja zatraži prihvatanje dokaza bez posredstva svjedoka u zahtjevu će: (i) dati kratak opis dokumenta za koji traži da bude uvršten u spis; (ii) jasno naznačiti relevantnost i dokaznu vrijednost svakog dokumenta; (iii) objasniti kako se taj dokument uklapa u tezu te strane, i (iv) navesti pokazatelje autentičnosti tog dokumenta.¹¹

III. Diskusija

7. Vijeće je pregledalo dokumente, kao i informacije koje je optuženi iznio u Drugom zahtjevu. Vijeće se uvjerilo se da su ispunjeni uslovi iz pravila 89 u vezi sa sljedećim dokumentima i smatra da je optuženi jasno pokazao kako se ti dokumenti uklapaju u njegovu tezu: dokumenti br. 1-9, 11-16 i 18-20. Shodno tome, ti dokumenti će biti uvršteni u spis. Vijeće napominje da je dokument br. 3 (broj dokumenta na osnovu pravila 65ter 1D2452) već prihvaćen posredstvom svjedoka Adrianusa Van Baala 28. oktobra 2010., pa je prema tome zahtjev optuženog u vezi s tim dokumentom bespredmetan.

8. Međutim, Vijeće se nije uvjerilo u relevantnost i dokaznu vrijednost dokumenata br. 10 i 17, ni u to da je optuženi jasno objasnio kako se ti dokumenti uklapaju u njegovu

⁹ Odluka po Prvom zahtjevu tužilaštva za prihvatanje dokaznih predmeta bez posredstva svjedoka, 13. april 2010., (dalje u tekstu: Prva odluka o prihvatanju bez posredstva svjedoka) par. 5 (reference izostavljene); Odluka po Zahtjevu tužilaštva da se dokumentacija sa sjednica Skupštine Republike Srpske prihvati bez posredstva svjedoka, 22. juli 2010., par. 4; Prva odluka o prihvatanju bez posredstva svjedoka – dokumenti generala Rosea, par. 5.

¹⁰ Prva odluka o prihvatanju bez posredstva svjedoka, par. 5 (reference izostavljene).

¹¹ Nalog, Dodatak A, Dio VII, par. R.

tezu. Osnov na kojem je Vijeće došlo do zaključka u vezi s tim dokumentima naveden je niže u tekstu.

9. Dokument br. 10 (broj dokumenta na osnovu pravila 65ter 1D2480) je protestno pismo koje je general Mladić uputio generalu de la Presleu 24. decembra 1994. To pismo se odnosi na napade Hrvatske vojske i Armije Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu: ABiH) na srpske civile i njihovu imovinu u Republici Srpskoj. Optuženi tvrdi da se tim dokumentom "nastoji potkrijepiti koncepcija odbrane da su akcije VRS, uključujući granatiranje i snajpersku vatru, često bile odgovor na akcije ABiH, a ne dio kampanje etničkog čišćenja".¹² Fokus dokumenta je na akcijama Hrvatske vojske i, s tim u vezi, Vijeće je mišljenja da ne može podržati tvrdnju da su akcije VRS odgovor na akcije ABiH. Osim toga, u onoj mjeri u kojoj se u dokumentu pominje učešće ABiH u ofanzivnim akcijama, navedene lokacije su van geografskog područja na koje se odnosi Optužnica. S obzirom na to, nije jasno kako bi taj dokument mogao biti iskorišćen kao dokaz postupaka VRS navedenih u Optužnici. Shodno tome, Vijeće se nije uvjerilo da postoji dovoljna veza između informacija sadržanih u dokumentu i Optužnice da bi se moglo reći da je relevantan i da ima dokaznu vrijednost za tezu.

10. Dokument br. 17 (broj dokumenta na osnovu pravila 65ter 1D2551) je članak "Reutersa" od 28. juna 1994. u kojem se govori o kršenju jednomjesečnog prekida vatre na sjeveru srednje Bosne i Hercegovine. U članku se citira general Rose koji kaže da je ABiH "imala najnegativniji element u mirovnom procesu i stalno je kršila prekid vatre". Optuženi tvrdi da je dokument relevantan i zbog te izjave i zbog njegove optužbe, o kojoj je takođe izviješteno, da je ABiH uzrokovala većinu kršenja prekida vatre u "posljednjim sedmicama". On tvrdi da dokument "nastoji potkrijepiti stav odbrane da su akcije VRS, uključujući granatiranje i snajpersku vatru, često bile odgovor na akcije ABiH".¹³ Vijeće napominje da je optuženi imao dovoljno vremena za unakrsno ispitivanje generala Rosea i da, uprkos tome, svjedoku nije data mogućnost da komentariše ono što je zabilježeno da je rekao u dokumentu. Osim toga, Vijeće podsjeća na to da je ranije napomenulo da nije vjerovatno da se izvještaji medija smatraju prihvatljivim bez posredstva svjedoka. U

¹² Drugi zahtjev, str. 6.

¹³ Drugi zahtjev, str. 8-9.

svojoj Odluci po Prvom zahtjevu za prihvatanje dokaznih predmeta bez posredstva svjedoka, Vijeće je izjavilo:

Određene predložene dokaze u predmetu Vijeće smatra neodgovarajućim za prihvatanje bez posredstva svjedoka. Prvo, pisani medijski izvještaji ne bi ispunili uslove pouzdanosti i dokazne vrijednosti bez svjedoka koji bi svjedočio o tačnosti informacija koje oni sadrže.¹⁴

Prema tome, Vijeće smatra da dokument br. 17 nije prikladan za prihvatanje bez posredstva svjedoka.

IV. Dispozitiv

11. Shodno tome, iz gorenavedenih razloga, na osnovu pravila 89 Pravilnika, Pretresno vijeće ovim **DJELIMIČNO ODOBRAVA** Drugi zahtjev i:

- a) **UVRŠTAVA** u spis dokumente br. 1-9, 11-16 i 18-20; i
- b) **TRAŽI** da Sekretarijat (i) dodijeli brojeve dokaznih predmeta dokumentima koji su ovom Odlukom uvršteni u spis i (ii) označi kao neprihvaćene dokumente s brojevima na osnovu pravila 65ter 1D2480 i 1D2551.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je mjerodavan engleski tekst.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon
predsjedavajući

Dana 17. decembra 2010. godine
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

¹⁴ Odluka po Prvom zahtjevu tužilaštva za prihvatanje dokaznih predmeta bez posredstva svjedoka, 13. april 2010., par. 12.